

Reerslev

Reerslev er som mange andre byer opkaldt efter en mand og består af to led, nemlig mansnavnet Rethar og lev, der betyder "arvegods". Reerslev betyder altså "Rethars arvegods".

Udenfor den nuværende by er der fundet tre stenalderhøje og seks bronzealderhøje. Der har altså ligget en boplads i meget gamle dage. Vi skal dog helt frem til 1257 for at finde navnet Rethaelef i de skriftlige kilder. Det er dog sikkert, at der har været en by før den tid, fordi kirken er fra midten af 1100-tallet. Kirken er som de fleste middelalderkirker bygget af groft tilhuggede kampesten udsmykket med kridtkvadere og bestod oprindeligt af et skib og et kor med fladt loft. I 1300-tallet fik den en gotisk hvælving, og i 1400-tallet blev langmuren forhøjet, og kirken blev tilbygget med et våbenhus både mod nord og syd samt et tårn og sakristi. I midten af 1470'erne var Isefjordmesteren på besøg og udsmykkede kirken med kalkmalerier om Jesu liv og levned.

Da Danmark i 1660 mistede Skåne, udlagde den danske konge jorder til skånske herremænd i Danmark. En af dem var Holger Vind, som i 1672 havde fået samlet godset Gjeddesdal (i Greve Kommune), som bønderne i både Reerslev og Stærkende fæstnede under. Benzonsdal oprettedes i 1728 på en parcel af Gjeddesdal, mens Barfredshøj udskiltes fra samme i 1819.

I 1688 var Reerslev en stor landsby med 21 bøndergårde og et ukendt antal huse. Det var også den første landsby i kommunen, som fik en skole. Det skete allerede i 1630, men derefter forfaldt den, og fra 1736 blev børnene undervist i en lejet stue. I 1740 havde bønderne fået samlet så mange midler sammen, at de kunne bygge en ny skolebygning ved tingstedet. Denne blev revet ned i 1970.

Reerslev blev udskiftet i to omgange, nemlig i 1787 og 1794, og landsbyen udviklede sig op gennem 1800-tallet. I 1830-erne var byen på 18 gårde og 24 huse, og der var kommet håndværkere til byen, nemlig en smed, en skrædder, en hjulmager og en høker. Der var tillige et fattighus. I 1836 fik byen en ny skole, og kirken blev i perioden 1864-82 restaureret og skiftede form, da det søndre våbenhus og tårnet blev revet ned. Tårnet blev erstattet af et nyt, og kirken blev forlænget mod vest, mens korets østgavl blev nymuret fra grunden, og hele kirken blev skalmuret med moderne munkesten, så den blev rød.

Andelsbevægelsen, som opstod i hele landet i disse år, var medvirkende til, at der kom et mejeri, en brugsforening og et forsamlingshus. I begyndelsen af 1900-tallet begyndte bønderne at sælge ud af deres jorder, fordi de store aflejringer fra istiden gav grobund for en ny industri, nemlig grusgravning. I dag er disse grusgrave omdannet til et rekreativt fritidsområde med skibakke, friluftsteater og golfbane, og landsbyen har fået et nutidigt præg af nye huse.

